

правять сѫщѣ-тѣ расхладителнѣ сѣнкѣ, и розово-то благоуханіе ся усѣща въ сѫщы-тѣ салоны; но онова къече черно жалейно платно що е окачено на прозорецъ-тѣ или па вратѣ-тѣ е знакъ-тѣ на друго жилище.

Погледы-тѣ, говореніе-то, мысли-тѣ, бѣ-дущы-тѣ планове и подбужденія на животъ-ть еж промѣнени; въ иѣкой отношенія тѣ еж съвѣѣчъ измѣнени. Една минута е извѣр-шила всичко това.

Въ иѣкой случаи жалѣющы-тѣ не знаѣтъ па кждѣ да отправягъ отрудени-тѣ си стѣп-ки. Тѣ еж били, или еж изново доведени въ новы сцены, и въ дни па скѣрбь и гры-жѣ. Прѣзъ ижки-тѣ на промѣненіе-то Богъ по иѣкога отетраява семейство-то отъ свѣ-тъ-ть за малко врѣме. То е единъ стра-шенъ ударъ — одно потрясеніе, слѣдствіе-то па което остава прѣзъ цѣлъ животъ; въ иѣ-кoi си случаи даже става по-силно и по-силно — както когато камаче-то падне и вѣ-на-та ся продължава.

Това което е тука истина, и до колкото го разгледахмы, е още по-нататъкъ истина, и до такъвъ размѣръ подъ тѣзи и други обстоятелст-ва, щото едно съвѣршенно промѣненіе може да ся случи, тѣй крайно, щото человѣкъ ще мрази това което иѣкогашъ е любилъ, и ще люби това което иѣкогашъ е непавиждалъ. Характеръ-ть на человѣка е способъ за подобно про-